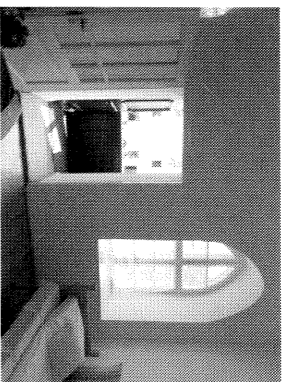

szép emlékekkel távoztak a vendégek

Nyár a kastélyban

Hivatalosan aprilis végétől fogadtak vendégeket az idén nyáron a kiskastélyban. A felújított épületben azonban már év elején is laktak, a Téli Alkotóházban résztvevői töltötték el itt kellemes napokat.

Az egyetlen erkélyes szoba, kilátással a kastélyra

Véd művésztelep vendégei foglalták el a szobákat. A nyári szon végén, szeptemberben ismét művészek, az Őszi Alkotóház meghívottjai lakták az épületet.

Hogy pontosan mennyien szálltak meg a kiskastélyban, azt nehéz lenne megmondani. Azonban az tény, hogy az ország számos pontjáról jöttek vendégek. Családok, turisták, áttutatók, de főleg az Országos Kétkörhöz kapcsolódóan köpogtattak látogatók. Elmondható, hogy azok körében, akik az Alföldi Kéktúra megyei szakaszát barangolják be, nagyon népszerű a vajai szállás-hely.

Júniusban nálunk járt a 42 tagú Debreceni Népi Együtt-

Nagy sikere van a vajai táncháznak, amely legutóbbi foglalkozását szeptember 25-én tartották a művelődési házban. A jelentős érdeklődésre való tekintettel a továbbiakban minden hónap végén várják majd ide az érdeklődőket. A helyszín minden alkalommal a művelődési ház, az időpontotól pedig tájékoztatják a közönséget — például plakátok segítségével.

A visszajelzések alapján minden csoport, vendég nagyon

jól érezte magát, dícsérték a vendéglátást. Ez pedig a kiskastély dolgozóinak köszönhető, akik mindent megtettek az érkezők kényelméért, odafigyelve az igényekre, kérésre. Kutilon elismerés illeti *Paczári Lászlóné* gondnoknő munkáját, aki egy karmester ügyességével szervezte és irányította a kiskastély mindennapjait.

Ebben az évben is történt némi fejlesztés. A szobákba a helyi hagyományőrző csoport szőtt faliszőnyegeket, közfoglalkoztatás keretében.

Az egyik nagyobb szobát értékesítő akiktorták. Sikertült beszerezni néhány apróságot, melyekre nagy szükség van a mindennapi működéshez.

Összességében jól telt a nyári szon, bár fogadni tudnánk több csoportot és egyéni érdeklődőt is. Bizunk benne, hogy sikertől pályázat után előteremtmi a külső felújítás költségeit. Ezáltal gazdaságosabban lehetne üzemeltetni az épületet.

Idén nyáron két esküvő alkalomból berelték ki a házat a násznap számára. Augusztus végén pedig egy budapesti idősek klubja tagjai töltöttek el egy hetet a szálláshelyen. Megismerkedtek Vaja nevezettségével, és kirándulásokat tették szerte a megyében.

A visszajelzések alapján minden csoport, vendég nagyon

Családi nap, tornaszoba, ballagás

Nagy érdeklődés mellett rendeztek családi délelőtöt június 5-én a Tulipán bölcsödében. Amellett, hogy kicsik és nagyok egyaránt remekül töltötték együtt az időt, a felnőttek adakoztak is. Ennek köszönhetően sikerült egy tornaszobát berendezni a bölcsiben, amit lelkesen vettek birtokba a kicsik.

Idén július 1-jén tartották a ballagási ünnepséget a gyermekintézményben. Hamar elröppent az itt töltött idő, memi kell tovább, az oviba. Ezt a szép és jeles napot a 22 ballagó gyermek, szülei és a

Bordásfal, szőnyeg, labdák — ime néhány tárgy a tornaszobában, amiért nagyon szeretik itt lenni a gyerekek

meghívott vendégek tették színessé és emlékezetessé. A bölcsödéből ballagó kicsinyek

műsorral lepték meg a nezőket. Vegül vállalkura akasztották apró tartszavájukat, megkapták a kis ajándékokat és egy szál virággal köszöntöttek az édesanyáikat.

Bar a nagyok elmentek azért nem marad üresen a bölcsöde. Úgy tűnik, a továbbiakban is teltház lesz. Ezekben a napokban már javában tart az új jelentkezők beszoktatása.

Romanap a kastélyparkban

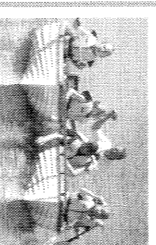
Tanácskozás a faszék körül

Jól sikerült a romanap, amit a vajai roma nemzetiségi kisebbségi önkormányzat rendezett a kéziabada pályán szeptember 10-én. A szervezők kitértek magukért, hiszen a gazdag músor mellett izletes falatok is várták az érdeklődőket.

Az étfélig tartó mulatságon nyírástól zárásig tartott a zene és a tánc. Igaz, hogy *Mulátós Kata* nem tudott eljönni, de itt volt *Peszter*, a Peszter mulatós show művésznője és *Kókas* (akit a Muzsika tv adásából ismerhet a közönség). Bemutatókozott a kántorjánosi roma táncegyüttes, a nyíradai Rózsaszírom tánccsoport, koncertezett a Boldizsár Family és sok más mellett Rostás Tünde és zenekara is pódiumra lépett.

Délben ebéde szölt a meghívás, délután pedig tombolasorsolás színesítette a rendezvényt.

Egyszerre átlagosan 300-500 látogató követte az eseményeket, melyek fontos része volt a főzőverseny. Három csapat nevezett be, s mindegyik más fogást kínált. Az egyik helyen köröm- és csülök pórköly, a másikon lecsó készült. A zsűri értékelése szerint ezen a napon *Moosár Zoltánné Teri* babgyűsa izlett legjobban a résztevőknek.

Erdei iskola

Júniusban három napot töltöttek Geberben a Barokos Cinege Erdei Iskolában a negyedikesek. A víz és a vízpart állat- és növényvilágát csónakban ülve térképeztek fel, ami nagy élményi jelentet a gyerekeknek.

„...Aki engem szolgál, engem kövessen...”

„Meghallottam Isten hívó szavát”

Felejhetheten nap marad Markovics Balázs számára ez év június 25-e. Ekor szentelték páppá a Nyíregyházi Magyarok Nagyaszonya Társaskegyházban. Felejhetheten a következő nap is, amikor első szemmiséjét tartotta Vaján, a római katolikus templomban.

A 25 éves fiatalember — aki jelenleg is városunkban él édesanyjával, nagymamájával és a bátyjával — a papi elhívásáról vall lapunk hasábjain.

„Papi hivatásról beszélni órási ajándék. Ajándék számomra, akit az Isten meghívott, hogy papként őt szolgáljam, s eközben megtapasztaljam az Isten jelenlétét az életemben, környezetemben és a világban. Isten hívására mindig így gondoltam: sohasem az alkalmasokat hívja meg, hanem a

meghívottakat teszi alkalmassá a szolgálatra.

Sokan lehetnek, akik ezzel a gondolattal küzdenek: vajon alkalmas lennék rá? Saját tapasztalatból mondtam, ha Isten hív, akkor alkalmassá fog tenni a szolgálatra.

Istennék ez a fajta pedagógia járta át az életemet, s ennek köszönhetően hallottam meg hívó szavát. Már elég korán, gyermekként kezdtem templomba járni. Mint minden gyermekét, engem is bízott a felnevelés vágya. Feljézni mindent, megismerni a környezetemet. Mikor már nem láttam semmi újat templomban, kerékhé vonzolt. Bátyám, András azonban nem hagyta, hogy kimaradjak. S mivel ő volt az idősebb, erősebb, ezért nem tudtam mit tenni, nemem kellett.

Fegy idő után kezdtem oddajgyelni plébánosom, Fülöp Sándor alya beszédire, s kezd-

tem a prédikációit kiballani olyan mondatokat, szavakat, melyekről éreztem, hogy nekem szólnak. Mintha valaki csak nekem akarna üzeni. Idővel tudatosult bennem, hogy ezeket az üzeneteket Istentől kapom. Egy idő múltán elhatároztam, hogy megakrom tapasztalni Isten jelenlétét, s mindent megteszek, hogy találkozzam vele.

Találkozni Istennel nagy odafigyelést igényel. S talán nem is mindig tudatosul, hogy az Ő jelenléti tapasztalom. Saját életemben is volt több ilyen est, ezek közül egyet említek, mely imádatom egyik megálapozója lett.

Családommal mezőgazdasági munkákból élünk, s márgyerekkorunktól egyúttal dolgozunk a szőlőnkkel. Egyik nap kihívó keresse apukám elé álltam azzal a kifogással, hogy én ma nem megyek dolgozni, mert egész nap imádkozni akarok. Persze nem imádkozni, hanem lustálkod-

Markovics Balázs

mely jó érzéssel töl el. Legyen bár gond, bánat, az ember szí mélyén mégis az örömtől és boldogságot sugározza. Ezt a vonzást kicsi koromtól éreztem, miközben megtapasztaltam az élet más oldalait. Barátok, örömtől, szeretettel, s mindent, amit a sors élm állított. A vonzás nem múlt el, sőt erősödött.

Nagyesztre jártam a református gimnáziumba. A nagy döntésre véglegesen más irányba fordultam, tudtam kimondani az igent. Ekkor már édesapám halálos betegségben szenvedett. S mikor meghalt, el kellett engednem egy, a számomra biztonságos helyre. A legbiztosabb helyem a legközelebbi barátomhoz volt. A legbiztosabb helyem a legközelebbi barátomhoz volt.

lekapaszkodnom Isten jelenlétébe. Ezután már mindent meg tudtam beszélni Istennel, aki erre az útra vezetett.

Aszemináriumon kétem alatt számtalan tapasztalattal szereztem, s mint ahogyan jehonlatom is kifejezi, Isten megmutatta az életprogramomat. „Aki nekem szolgál, az engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz a szolgálom is.” (Jn12,26) Jézus szavát, s meginkább jelenlété ezt a feladatot tűzte ki célomul. Orkövetni, s vinni az embernek, örömmel és boldogan. Istent gondteremtésre bízva magamra, kezdtem el papi szolgálatomat. Isten gondteremtő szeretete a legbiztosabb emberken keresztül ér célba az életemben.

Ezúton szeretném megköszönni mindenkét áldozatát, aki erre az útra segített. Legyen Istenől megáldott életük, s én imáiban gondolni fogok mindenkire. Egyik kedvenc versemet lekt szemem előtt tartva kérem a legfőbb Szeretetet, hogy segítsen mindannyiunk útját.